

Kosmologernes travetur

Om små og store kredsløb

Frank Colding, 1996, 2005, 2007

Frank Colding, 2008

$\text{♩} = 60$

C F G Dm G⁷ C G G⁷ C Am

1. Kom og lad os van-dre mod Bo - se - rup Skov, mar-keds-plads og
2. Vo - res ven-skab har en drøj, tryg me - lo - di og en å - ben,

6 G C Em⁷ F D/F# G G⁷ C Em

kræm-mer-bod på dom - kir-kens torv, ta - ge ind og bli - ve mødt og
him - mel - høj livs - fi - lo - so - fi; vi har gå - et eg - nen rundt hver

11 Dm G G⁷ C F G C Em⁷ Am F Dm G⁷ C

gå os let - te, ta - le, tra - ve jævnt og stødt til_ vi bli'r træt - te.
tid på å - ret og talt sin-det lyst og sundt med_ blæst i hå - ret.

3. Sommervinden driver små
skyer af sted
under himmelhvælvets blå
uendelighed,
kaster fuglene så vildt
omkring deroppe,
hvisker lokkende og mildt
fra træers toppe.

5. Tiden har sin egen lov;
efter en stund
sættes efterårets plov
i markernes grund,
og imens vi ånder ud
og stemmen klinger,
dør vi lidt og går til Gud
på sangens vinger.

7. Atter åndes luften ind,
forårsmotion;
våren stemmer vores sind
til høj vibration;
stiger op fra dybets rod,
mens solen skinner,
ta'r os flere nye skridt
mod åndens tinder.

4. løfter op til liv og ånd,
frisk energi.
Mærk det stramme tungebånd,
der vrister sig fri.
Syng hver sanger, spurve
bliv kun ved at kvadre,
så det glade sommerliv
kan leve vid're.

6. Vinternatten er musik
og partitur
med hver lille stjerneprisk
i himmelens ur.
Mange folk og tider sang,
hvad døden bringer:
vågne op endnu en gang,
når klokken ringer.

8. Sommervinden blæser små
skyer mod land
over fjordens krappe, blå
og kølige vand,
modned' evigheden frem
i os og marken.
Mætte går vi vejen hjem
igennem parken.